

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของครูผู้สอนเกี่ยวกับกิจกรรมศิลปศึกษาสำหรับเด็กชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดกรุงเทพมหานคร สรุปผลการวิจัยมีดังนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาความคิดเห็นของครูผู้สอนวิชาศิลปศึกษาสำหรับเด็กชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ทั้ง 4 กิจกรรม คือ การเขียนภาพระบายสี การบัน្ត การพิมพ์ภาพ การออกแบบและสร้างสรรค์จากเศษวัสดุ ในด้านต่าง ๆ ดังนี้

1. วัตถุประสงค์ของกิจกรรม
2. เนื้อหากิจกรรม
3. การทำเนินกิจกรรม
4. สื่อสำหรับกิจกรรม
5. การวัดผลประเมินผลภายใต้กิจกรรม

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ครูผู้สอนวิชาศิลปศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร ทั้ง 38 สถานศึกษา จำนวน 427 โรงเรียน ๆ ละ 1 คน จำนวน 427 คน

2. เครื่องมือในการวิจัย ผู้วิจัยได้ศึกษาโครงสร้างหลักสูตร ประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) โดยศึกษาใน

กลุ่มวิชาสร้างเสริมลักษณะนิสัย เฉพาะ วิชาศิลปศึกษาในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-2 ศึกษาค้นคว้ารวบรวมข้อมูล ทฤษฎีและแนวคิดต่าง ๆ เกี่ยวกับกิจกรรมศิลปศึกษา สำหรับเด็กชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-2 จากเอกสาร ตำรา บทความศึกษางานวิจัยทั้งในและต่างประเทศ แล้วสร้างแบบสอบถาม 1 ชุด โดยให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 5 ท่านตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา (Content Validity) และความตรงทางด้านโครงสร้าง (Construct Validity) เมื่อปรับปรุงแก้ไข ข้อความให้เหมาะสมแล้ว จึงนำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try out) กับกลุ่มประชากรที่มีคุณสมบัติคล้ายคลึงกับประชากรจริง คือ ครูผู้สอนศิลปศึกษาจำนวน 50 ท่าน แล้วนำแบบสอบถามที่ได้ทดลองใช้แล้วมาหาค่าความเที่ยง (Reliability) ของแบบสอบถาม โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟ่า (α -Coefficient) ซึ่งเป็นการวัดความสอดคล้องภายในของครอนบัช (Cronbach) จากการทดลองใช้แบบสอบถาม จำนวน 50 ชุด ได้ขนาดสัมประสิทธิ์ของความเที่ยงแบบสอบถามชุดนี้เท่ากับ .8748 ซึ่งเป็นค่าที่ยอมรับได้ แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ ตอนที่ 1 เกี่ยวกับสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งเป็นแบบเลือกตอบ (Checklist) และเติมคำ ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นของครูผู้สอนวิชาศิลปศึกษาที่ได้ปฏิบัติต่อกิจกรรมศิลปศึกษาสำหรับเด็กชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ทั้ง 4 กิจกรรม คือ การเขียนภาพระบายสี การบัน การพิมพ์ภาพ การออกแบบ และสร้างสรรค์จากเศษวัสดุในด้าน

1. วัตถุประสงค์ของกิจกรรม
2. เนื้อหา กิจกรรม
3. การดำเนินกิจกรรม
4. สื่อสำหรับกิจกรรม
5. การวัดผลประเมินผลภายใต้กิจกรรม

เป็นแบบสอบถามแบบประเมินค่า (Rating Scale)

ตอนที่ 3 เกี่ยวกับข้อเสนอแนะ ใช้แบบสอบถามแบบปลายเปิด (Open end)

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการสั่งแบบสอบถามและหนังสือขอความร่วมมือไปยัง
 ครุพัสดอนวิชาคิลปศึกษา ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร ทั้ง
 38 สำนักงานเขต จำนวน 427 โรงเรียน ๆ ละ 1 คน จำนวนทั้งสิ้น
 427 ฉบับ โดยการแนบซองเปล่าพนักตราไปรษณียการ พร้อมซีลและที่อยู่ของผู้วิจัย
 เพื่อความสะดวกในการสั่งแบบสอบถามกลับคืนมาบ้างผู้วิจัย ซึ่งได้รับแบบสอบถามคืน
 จำนวนทั้งสิ้น 388 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 90.87 จากจำนวนประชากรทั้งหมด

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบสอบถาม วิเคราะห์โดย
 ใช้ค่าร้อยละ (Percentage)
2. ข้อมูลเกี่ยวกับระดับของการปฏิบัติกรรมคิลปศึกษาของ
 ครุพัสดอนวิชาคิลปศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 วิเคราะห์โดยใช้ค่ามัธยมเลขคณิต
 (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
3. ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของครุพัสดอนแบบ
 สอบถามจากแบบสอบถามปลายเปิดในรูปของตารางตามลำดับความถี่

สรุปผลการวิจัย

ตอนที่ 1 จากการศึกษาสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า
 ผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 388 คน เป็นชายมากกว่าหญิงคือ เป็นชาย
 197 คน คิดเป็นร้อยละ 50.8 เป็นหญิง จำนวน 191 คิดเป็นร้อยละ 49.2

มีอายุระหว่าง 41 ปีขึ้นไป จำนวน 152 คน คิดเป็นร้อยละ 39.2 จบการศึกษา ระดับปริญญาตรี จำนวน 350 คน คิดเป็นร้อยละ 90.2 ในสาขาวิชาเอกศิลปศาสตร์ จำนวน 172 คน คิดเป็นร้อยละ 45.4 และมีสถานภาพสมรส จำนวน 261 คน คิดเป็นร้อยละ 67.3 โดยส่วนใหญ่เป็นครูประจำวิชา จำนวน 290 คน คิดเป็นร้อยละ 74.7 มีประสบการณ์ในการทำงานหรืออาชีวแรงงาน 20 ปีขึ้นไป จำนวน 118 คน คิดเป็นร้อยละ 30.4 และเคยได้รับการอบรม จำนวน 200 คน คิดเป็นร้อยละ 51.5 โดยเข้ารับการอบรม 1-3 ครั้ง จำนวน 148 คน คิดเป็นร้อยละ 74.0 มีความสนใจในการจัดกิจกรรมการเขียนภาพระบายสีมากที่สุด จำนวน 282 คน คิดเป็นร้อยละ 72.7 และกิจกรรมที่ประสบบัญหามากที่สุดคือกิจกรรมการพิมพ์ภาพ จำนวน 207 คน คิดเป็นร้อยละ 53.4 และในการจัดกิจกรรมศิลปะ ส่วนใหญ่ได้แนวทางจากหลักสูตร หนังสือ คู่มือครุและเอกสารประกอบการเรียนการสอน จำนวน 367 คน คิดเป็นร้อยละ 94.6

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับระดับของการปฏิบัติกิจกรรมศิลปศาสตร์ สำหรับเด็กชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร ในด้านต่าง ๆ ดังนี้

กิจกรรมการเขียนภาพระบายสี

1. ด้านวัตถุประสงค์ของกิจกรรม โดยเฉลี่ยแล้วครูผู้สอนวิชาศิลปศาสตร์ ให้เด็กได้ปฏิบัติต่อวัตถุประสงค์ของกิจกรรมการเขียนภาพระบายสี อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.25$)

2. ด้านเนื้อหากิจกรรม โดยเฉลี่ยแล้วครูผู้สอนวิชาศิลปศาสตร์ ส่วนใหญ่ได้ปฏิบัติต่อเนื้อหาของกิจกรรมการเขียนภาพระบายสี อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.11$)

3. ด้านการดำเนินกิจกรรม โดยเฉลี่ยแล้วครูผู้สอนวิชาศิลปศาสตร์ ส่วนใหญ่ได้ปฏิบัติต่อการดำเนินกิจกรรมการเขียนภาพระบายสีอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.71$)

4. ด้านสื่อสำหรับกิจกรรม โดยเฉลี่ยแล้วครูผู้สอนวิชาคิลปศึกษา ส่วนใหญ่ได้ปฏิบัติต่อสื่อสำหรับกิจกรรมการเรียนภาษาไทย อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.45$)

5. ด้านการประเมินผลภายในกิจกรรม โดยเฉลี่ยแล้วครูผู้สอนวิชาคิลปศึกษา ส่วนใหญ่ได้ปฏิบัติต่อการประเมินผลของกิจกรรมการเรียนภาษาไทย อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.81$)

เมื่อพิจารณาโดยรวมของกิจกรรมการเรียนภาษาไทย พบว่า ครูผู้สอนวิชาคิลปศึกษา ได้ปฏิบัติต่อกิจกรรมการเรียนภาษาไทย อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.86$)

กิจกรรมการปั้น

1. ด้านวัตถุประสงค์ของกิจกรรม โดยเฉลี่ยแล้วครูผู้สอนวิชาคิลปศึกษา ส่วนใหญ่ได้ปฏิบัติต่อวัตถุประสงค์ของกิจกรรมการปั้น อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.51$)

2. ด้านเนื้อหากิจกรรม โดยเฉลี่ยแล้วครูผู้สอนวิชาคิลปศึกษา ส่วนใหญ่ได้ปฏิบัติต่อเนื้อหาของกิจกรรมการปั้น อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.05$)

3. ด้านการดำเนินกิจกรรม โดยเฉลี่ยแล้วครูผู้สอนวิชาคิลปศึกษา ส่วนใหญ่ได้ปฏิบัติต่อการดำเนินกิจกรรมของกิจกรรมการปั้นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.99$)

4. ด้านสื่อสำหรับกิจกรรม โดยเฉลี่ยแล้วครูผู้สอนวิชาคิลปศึกษา ส่วนใหญ่ได้ปฏิบัติต่อสื่อสำหรับกิจกรรมการปั้น อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.66$)

5. ด้านการประเมินผลภายในกิจกรรม โดยเฉลี่ยแล้วครูผู้สอนวิชาคิลปศึกษา ส่วนใหญ่ได้ปฏิบัติต่อการประเมินผลของกิจกรรมการปั้นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.85$)

เมื่อพิจารณาโดยรวมของกิจกรรมการปั้น พบว่า ครูผู้สอนวิชาคิลปศึกษา ได้ปฏิบัติต่อกิจกรรมการปั้นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.93$)

กิจกรรมการพิมพ์ภาพ

1. ด้านวัตถุประสงค์ของกิจกรรม โดยเฉลี่ยแล้วครูผู้สอนวิชาคิลปศึกษาส่วนใหญ่ได้ปฏิบัติต่อวัตถุประสงค์ของกิจกรรมการพิมพ์ภาพ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.12$)

2. ด้านเนื้อหากิจกรรม โดยเฉลี่ยแล้วครูผู้สอนวิชาคิลปศึกษาส่วนใหญ่ได้ปฏิบัติต่อเนื้อหากิจกรรมการพิมพ์ภาพอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.85$)

3. ด้านการดำเนินกิจกรรม โดยเฉลี่ยแล้วครูผู้สอนวิชาคิลปศึกษาส่วนใหญ่ได้ปฏิบัติต่อการดำเนินกิจกรรมกิจกรรมการพิมพ์ภาพอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.68$)

4. ด้านสื่อสำหรับกิจกรรม โดยเฉลี่ยแล้วครูผู้สอนวิชาคิลปศึกษาส่วนใหญ่ได้ปฏิบัติต่อสื่อสำหรับกิจกรรมการพิมพ์ภาพ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.65$)

5. ด้านการประเมินผลภายในกิจกรรม โดยเฉลี่ยแล้วครูผู้สอนวิชาคิลปศึกษาส่วนใหญ่ได้ปฏิบัติต่อการประเมินผลของกิจกรรมการพิมพ์ภาพ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.84$)

เมื่อพิจารณาโดยรวมของกิจกรรมการพิมพ์ภาพพบว่า ครูผู้สอนวิชาคิลปศึกษาได้ปฏิบัติต่อกิจกรรมการพิมพ์ภาพอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.83$)

กิจกรรมการออกแบบและสร้างสรรค์จาก เชชัวสดุ

1. ด้านวัตถุประสงค์ของกิจกรรม โดยเฉลี่ยแล้วครูผู้สอนวิชาคิลปศึกษาส่วนใหญ่ได้ปฏิบัติต่อวัตถุประสงค์ของกิจกรรมออกแบบและสร้างสรรค์จาก เชชัวสดุ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.26$)

2. ด้านเนื้อหากิจกรรม โดยเฉลี่ยแล้วครูผู้สอนวิชาคิลปศึกษาส่วนใหญ่ได้ปฏิบัติต่อเนื้อหาของกิจกรรมการออกแบบและสร้างสรรค์จาก เชชัวสดุอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.96$)

3. ด้านการดำเนินกิจกรรม โดยเฉลี่ยแล้วครูผู้สอนวิชาคิลปศึกษาส่วนใหญ่ได้ปฏิบัติต่อการดำเนินกิจกรรมของกิจกรรมออกแบบและสร้างสรรค์จาก เชชัวสดุอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.86$)

4. ด้านสื่อสำหรับกิจกรรม โดยเฉลี่ยแล้วครูผู้สอนวิชาศิลปศึกษา ส่วนใหญ่ได้ปฏิบัติสื่อการสอนสำหรับกิจกรรมการออกแบบและสร้างสรรค์จากเศษวัสดุ อุปกรณ์ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.90$)

5. ด้านการประเมินผลภายในกิจกรรม โดยเฉลี่ยแล้วครูผู้สอนวิชาศิลปศึกษาส่วนใหญ่ได้ปฏิบัติต่อการประเมินผลของกิจกรรมการออกแบบและสร้างสรรค์จากเศษวัสดุอุปกรณ์ในระดับมาก ($(\bar{X} = 3.85)$)

เมื่อพิจารณาโดยรวมของกิจกรรมการออกแบบและสร้างสรรค์จากเศษวัสดุ พบร่วมกันว่า ครูผู้สอนวิชาศิลปศึกษาได้ปฏิบัติต่อกิจกรรมการออกแบบและสร้างสรรค์จากเศษวัสดุอุปกรณ์ในระดับมาก ($(\bar{X} = 3.98)$)

ตอนที่ 3 ความคิดเห็น และข้อเสนอแนะของครูผู้สอนวิชาศิลปศึกษา สำหรับเด็กนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

ครูผู้สอนวิชาศิลปศึกษา ส่วนใหญ่มีความคิดเห็น และข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. กิจกรรมการเขียนภาพระบายสี

- ควรเน้นในด้านความคิดสร้างสรรค์ให้มากที่สุด รองลงมาคือ ความสนุกสนานเพลิดเพลินในการแสดงออก

- ควรเน้นเนื้อหาที่ไม่ซับซ้อนมาก ควรเป็นเรื่องใกล้ตัวเด็กมาก ๆ เช่น เกี่ยวกับชีวิตประจำวัน สิ่งที่อยู่รอบ ๆ ตัว

- ควรใช้วัสดุที่สามารถหาได้ง่ายในห้องถินมาประยุกต์ใช้ เพราะเด็กนักเรียนยังขาดวัสดุอุปกรณ์ในการเรียน เพราะฐานะทางบ้านยากจน

- ควรจะมีสื่อการสอนจากให้มากกว่านี้ และมีรูปแบบแนวทางที่หลากหลายให้เด็กได้เห็นได้ดู

~~- ควรให้ทางสถานศึกษาจัดส่งสื่อการสอนทางศิลปะมาให้ครูผู้สอนบ้าง เช่น ภาพสไลด์, วิดีทัศน์, สี และกระดาษวาดเขียน ฯลฯ~~

~~- การวัดและประเมินผล ควรสังเกตจากการทำงาน เน้นความคิดสร้างสรรค์ ความสวยงาม ความสะอาด และงานเสร็จตามเวลาควบคู่กันไป~~

- ควรจัดอบรมครุพัสดุสอนศิลปะอย่างน้อยปีละครั้ง เพื่อครุได้นำไปประยุกต์ใช้ในการสอนให้ทันสมัยอยู่เสมอ

2. กิจกรรมการบัน

- ควรเน้นทักษะการใช้มือและการสร้างสรรค์รูปทรง 3 มิติ ให้มีความคิดสร้างสรรค์ และมีความมั่นใจในการแสดงออกอย่างอิสระ

- ควรให้เด็กรู้จักการบันรูปแบบตามธรรมชาติอย่างอิสระ
- ควรใช้สื่อที่ไม่มีอันตรายต่อผู้เรียนและจัดหาได้ง่าย เช่น ดินเหนียวที่หาได้ง่ายในท้องถิน

- ควรจัดหาสื่อการสอนและอุปกรณ์ให้เพียงพอ กับความต้องการ และความจำเป็นที่ต้องใช้สอน

- ควรให้ทางสำนักการศึกษาจัดสั่งสื่อการสอนทางศิลปะมาให้ครุพัสดุสอนน้ำง เช่น ภาพสไลด์, วิดีทัศน์, สี และกระดาษขาวดูเขียนฯ

3. กิจกรรมการพิมพ์ภาพ

- ควรเน้นเนื้อหาจากเรื่องราวของธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รอบ ๆ ตัว นักเรียนเอง เช่น สิ่งมีชีวิต หรือรูปทรงอิสระตามจินตนาการ

- ควรให้นักเรียนรู้จักและเข้าใจถึงหลักการพิมพ์ขึ้นพื้นฐาน และสามารถพิมพ์ภาพจากวัสดุธรรมชาติได้

- ควรให้พิมพ์ภาพจากวัสดุสังเคราะห์ที่หาได้ง่าย ให้เป็นภาพตามจินตนาการ และความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียน

- ควรใช้ตัวอย่างภาพพิมพ์ที่สร้างด้วยแม่พิมพ์ชนิดต่าง ๆ เช่น ภาพวดน้ำอัดลม เปลือกหอย เปลือกไม้ ในไม้ ก้านกล้วย ฯลฯ

- การประเมินผลครุตugalความตั้งใจในการทำงาน ความคิดสร้างสรรค์ ความสวยงามและความสะอาด

- ควรสนับสนุนงบประมาณกับการฝึกอบรมบุคลากร เพิ่มขึ้นด้วย

4. กิจกรรมการออกแบบสร้างสรรค์จาก เชชวัสดุ

- ควรนำไปสู่ในธรรมชาติตามจัดทำเป็นรูปลักษณะต่าง ๆ เช่น เครื่องเขียน ภาพประดิษฐ์ได้

- เนื้อหาควรสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และให้เหมาะสมกับ วุฒิภาวะของเด็กชั้น ป. 1 และ เนื้อหาไม่จำเป็นต้องเหมือนกันให้ยึดหยุ่นให้ตาม สภาพของห้องถิน

- ครุภารอธิบายให้นักเรียนรู้วิธีการสร้างสรรค์งานจาก เชช วัสดุด้วยวิธี ประดิษฐ์ ฉีก ตัด พับกระดาษ ให้สร้างภาพจากการฉีก ปะ เป็นรูปทรง ต่าง ๆ

- การวัดและประเมินผลควรสังเกตจากความสวยงาม ความสะอาด การอธิบายผลงานและความสนุกสนานเพลิดเพลิน

อภิปรายผลการวิจัย

ความคิดเห็นของครุผู้สอนเกี่ยวกับการปฏิบัติกิจกรรมศิลปศึกษาสำหรับ เด็กชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดกรุงเทพมหานคร ในด้านต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

กิจกรรมการ เขียนภาพระบายสี

1. ด้านวัตถุประสงค์ของกิจกรรม

เมื่อพิจารณารายข้อจะเห็นว่า ครุผู้สอนวิชาศิลปศึกษาได้ปฏิบัติ ในข้อของความสนุกสนานเพลิดเพลินในการแสดงออก, สามารถสร้างสรรค์ ถ่ายทอดผลงานตามจินตนาการได้, ให้มีทักษะในการเขียนภาพด้วยดินสอและ สีชินค์ต่าง ๆ ได้, และให้มีความรู้ในวัสดุและอุปกรณ์ที่ใช้ในการเขียนภาพ ระบายสี ($\bar{X} = 4.52, 4.43, 4.07$ และ 3.99 ตามลำดับ)

เมื่อพิจารณาโดยรวมจะเห็นได้ว่าครุผู้สอนวิชาศิลปศึกษา ได้ปฏิบัติกิจกรรมการเขียนภาพระบายสีในด้านวัตถุประสงค์อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.25$)

จากการวิจัยแสดงให้เห็นว่าครูผู้สอนวิชาคิลปศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร ได้ปฏิบัติต่อวัตถุประสงค์ของกิจกรรมการเรียนภาษาไทยสื่อญี่ปุ่นระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับจุดประสงค์เฉพาะของหลักสูตรคิลปศึกษาในระดับประถมศึกษานั้นปัจจุบัน (กรมวิชาการ, 2533) ข้อที่ 1 ที่กล่าวว่า ให้มีความสนุกสนานเพลิดเพลินในการแสดงออกอย่างอิสระ การที่เด็กได้มีโอกาสแสดงออกอย่างอิสระตามความสนใจ ก็จะเป็นการช่วยให้เด็กได้มีความเพลิดเพลิน เป็นสุข และสนุกสนานในการสร้างสรรค์ซึ่งเป็นวิธีการอันสำคัญที่จะช่วยให้เด็กได้พัฒนาพฤติกรรมทางคิลปะได้ดีขึ้น (วิรัตน์พิชัยไพบูลย์, 2533) เช่นเดียวกับ สุชาดา สถาวร (2537) ที่กล่าวว่า นักเรียนส่วนใหญ่จะรู้สึกสนุกสนานเพลิดเพลินและทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ เป็นการเน้นให้เห็นว่าบรรยายกาศของการเรียนการสอนคิลปะที่ดีควรมีความรื่นรมย์สนุกสนานและ เป็นกันเอง

2. ด้านเนื้อหากิจกรรม

เมื่อพิจารณารายข้อจะพบว่าครูผู้สอนวิชาคิลปศึกษาได้ปฏิบัติในข้อของธรรมชาติ เช่น ภูเขา ทะเล ห้องฟ้า พระอาทิตย์, ตัวฉัน พ่อแม่ คุณครู เพื่อนของฉัน เทศกาลในชีวิตประจำวัน, สิ่งมีชีวิต ได้แก่ พืช และสัตว์, และสิ่งที่มนุษย์สร้าง ได้แก่ บ้าน ถนน รถยนต์ เครื่องบิน รถไฟ สิ่งของเครื่องใช้ ($\bar{X} = 4.30, 4.27, 4.10$ และ 3.76 ตามลำดับ)

เมื่อพิจารณารวมทุกข้อจะเห็นได้ว่าครูผู้สอนวิชาคิลปศึกษาได้ปฏิบัติกิจกรรมการเรียนภาษาไทยในด้านเนื้อหา อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.11$)

จากการวิจัยแสดงให้เห็นว่าครูผู้สอนคิลปศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร ส่วนใหญ่ได้ปฏิบัติต่อเนื้อหาของกิจกรรมการเรียนภาษาไทยสื่อญี่ปุ่นระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับ วิรัตน์ พิชัยไพบูลย์ (2533) ที่กล่าวว่าครูควรส่งเสริมให้เด็กได้แสดงออกจากประสบการณ์ที่ได้จากการสังเกตและสัมผัสด้วยตนเองจากธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่อยู่รอบ ๆ ตัวของเด็กเอง เพราะเด็กในวัยนี้จะเรียนรู้ และรับรู้เรื่องราวจากสิ่งที่อยู่รอบ ๆ ตัวของเขางเองเป็นหลัก เช่น ตัวของฉัน พ่อของฉัน แม่ของฉัน เป็นต้น

3. ด้านการดำเนินกิจกรรม

เมื่อพิจารณารายข้อจะพบว่าครูผู้สอนวิชาคิลปศึกษาได้ปฏิบัติในข้อของการลากเส้นอย่างง่าย ๆ เช่น เส้นตรง เส้นโค้ง เส้นเฉียง เส้นอน เส้นหยัก การเขียนภาพเป็นรูปทรงอิสระและเรื่องราวต่าง ๆ, การทดลองสี หยดสี เทสี เป่าสี ขุดสี, การลากเส้นและระบายสีตามลีลาจังหวะของเสียงดนตรี, การเขียนภาพด้วยนิ้วมือ ฝ่ามือ สันมือ ($\bar{X} = 4.44, 3.98, 3.56, 3.30$ และ 3.29 ตามลำดับ)

เมื่อพิจารณาร่วมทุกข้อจะเห็นได้ว่า ครูผู้สอนวิชาคิลปศึกษาได้ปฏิบัติต่อกิจกรรมการเขียนภาพระบายสีในด้านกิจกรรมการเรียนการสอนอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.71$)

จากการวิจัยแสดงให้เห็นว่าครูผู้สอนวิชาคิลปศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร ส่วนใหญ่ได้ปฏิบัติกิจกรรมการเรียนการสอนของกิจกรรมการเขียนภาพระบายสีอยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับวิรัตน์ พิชญ์ไพบูลย์ (2533) ที่กล่าวว่าการเขียนภาพระบายสีของเด็กชั้นประถมปีที่หนึ่ง เด็กยังคงมีความสนใจในการเขียนภาพระบายสีที่มีลักษณะ เป็นสัญลักษณ์มีรูปทรงเรียบง่ายทางเรขาคณิต เด็กจะเขียนลิ่งที่ตนรู้ตามความเข้าใจของเขามากกว่าจากภาพที่แลเห็นจริง ทั้งนี้ เพราะเด็กในวัยนี้จะเขียนภาพระบายสีตามความคิดเห็นตามจินตนาการของเด็กเองมากกว่าการเขียนภาพที่เลียนแบบจากของจริง กิจกรรมสำหรับเด็กในชั้นนี้ ควรจัดให้สัมพันธ์กับสนใจของเด็กในขณะนั้นเด็กมักจะกระตือรือร้นที่จะแสดงออก แต่ก็จะมีช่วงของความสนใจในการทำกิจกรรมในระยะเวลาสั้น ๆ ดังนั้นกิจกรรมต่าง ๆ ที่จัดขึ้นจึงจำเป็นต้องสัมพันธ์กับช่วงระยะเวลาที่เด็กสนใจด้วย ซึ่งสอดคล้องกับเลิศ อันนันทน์ (2518) ที่กล่าวไว้ว่า การจัดกิจกรรมศิลปศึกษาจะสัมฤทธิ์ผลได้ยิ่งหากความสนใจของนักเรียนเป็นสำคัญ ครูผู้สอนจึงควรตระหนักรึงความสำคัญของความสนใจและจัดประสบการณ์ให้เด็กเกิดความชอบ มีเจตคติที่ดีต่อประสบการณ์ที่ได้รับ และกิจกรรมการเขียนภาพระบายสีเป็นกิจกรรมคิลปะประเทกหนึ่งที่ผู้wardสามารถถ่ายทอดความรู้สึกภายในอกมาเป็นรูปธรรมให้ฟังได้เห็นและเข้าใจ ได้เป็นอย่างดี (นิรมล ตีร旦สาร สวัสดิบุตร, 2525)

4. ด้านสื่อสำหรับกิจกรรม

เมื่อพิจารณารายข้อจะพบว่าครูผู้สอนวิชาคิลปศึกษาได้ปฏิบัติในข้อของสีเทียนและสีซอล์ก, สีเมจิก สีไม้, สีโนสเตอร์และสีน้ำ, ($\bar{X} = 4.22, 3.08, 3.39$ ตามลำดับ) กระดาษขาวเดี่ยวน, สมุดแบบฝึกหัดวาดภาพระบายสี ($\bar{X} = 4.10, 3.51$ ตามลำดับ) ที่รองเขียน เดี๋ยว เก้าอี้ ($\bar{X} = 3.63$) ดินสอแรเงา, ดินสอธรรมชาติ (HB), ดินสอสี ($\bar{X} = 2.48, 3.63, 4.08$ ตามลำดับ) ผลงาน ตัวอย่าง หุ่นจำลอง หรือของจริง, ไฟล์และวิดีทัศน์อื่น ๆ ($\bar{X} = 3.34$ และ 2.22 ตามลำดับ)

เมื่อพิจารณาร่วมทุกข้อจะเห็นได้ว่า ครูผู้สอนวิชาคิลปศึกษาได้ปฏิบัติ กิจกรรมการเขียนภาพระบายสีในด้านสื่อการสอนอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.45$)

จากการวิจัยแสดงให้เห็นว่า ครูผู้สอนวิชาคิลปศึกษาในโรงเรียน ประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร ส่วนใหญ่ได้ปฏิบัติในข้อของสื่อการสอนของกิจกรรม เขียนภาพระบายสีอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับ นิรนล ตีรย์สาร สวัสดิบุตร (2525) ที่กล่าวไว้ว่า ส่วนประกอบสำคัญอีกอย่างหนึ่งของกิจกรรมการเรียนการสอน วิชาคิลปศึกษา ซึ่งครูจะต้องเอาใจใส่ เลือกใช้ให้เหมาะสมเพื่อช่วยให้การเรียน การสอนได้ผล เต็มที่ คือ วัสดุ อุปกรณ์ การใช้สื่อการสอนจึงมีความหมายหรือมีบทบาท ต่อผู้เรียนเป็นอย่างมาก และการใช้สื่อการสอนให้ได้ผล ครูจะต้องรู้จักผลิตหรือรู้จัก เลือกใช้สื่อการสอนที่ดีด้วย (วิรุณ ตั้งเจริญ, 2526)

5. ด้านการประเมินผลภายในกิจกรรม

เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าครูผู้สอนวิชาคิลปศึกษาได้ปฏิบัติในข้อของ ความคิดสร้างสรรค์, ความสวยงามและความสะอาด, งานเสร็จตามเวลา, การแสดงความคิดเห็นและอธิบายผลงาน, การสัมภาษณ์สอบถาม, และให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการให้คะแนน ($\bar{X} = 4.57, 3.95, 3.69, 3.83, 3.50$ และ 3.21 ตามลำดับ)

เมื่อพิจารณาร่วมทุกข้อจะเห็นได้ว่า ครูผู้สอนวิชาคิลปศึกษาได้ปฏิบัติต่อ กิจกรรมการเขียนภาพระบายสีในด้านการประเมินผล อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.81$)

จากผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่า ครูผู้สอนวิชาคิลปศึกษาในโรงเรียน ประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร ส่วนใหญ่ได้ปฏิบัติต่อการประเมินผลในข้อความคิดสร้างสรรค์อยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับ วิรัตน์ พิชณ์ไพบูลย์ (2533) ที่กล่าวว่าครูให้โอกาสเด็กได้แสดงออกทางความคิดสร้างสรรค์โดยอิสระ และให้เด็กมีความสนใจในคุณค่าของความคิดของตนและเป็นตัวของตนเอง โดยเฉพาะความคิดสร้างสรรค์ นอกจากนั้นการเรียนการสอนคิลปะยังต้องส่งเสริม การประเมินคุณค่าให้เกิดขึ้นกับเด็กอีกด้วย รวมทั้งการประเมินผลงานของตนเอง และการประเมินผลงานของผู้อื่นด้วย (วิรุณ ตั้งเจริญ, 2526)

กิจกรรมการบัน្ត

1. ด้านวัตถุประสงค์ของกิจกรรม

เมื่อพิจารณารายข้อจะพบว่า ครูผู้สอนวิชาคิลปศึกษาได้ปฏิบัติในข้อของความสนุกสนานเพลิดเพลินในการแสดงออก, ให้มีประสบการณ์ในการใช้ดิน หรือดินน้ำมัน, ให้มีความรู้ในวัสดุและเครื่องมือที่ใช้ในการบัน្ត ($\bar{X} = 4.51$, 4.00 และ 3.80 ตามลำดับ)

เมื่อพิจารณาโดยรวมทุกข้อจะเห็นได้ว่า ครูผู้สอนวิชาคิลปศึกษาได้ปฏิบัติกิจกรรมการบัน្តในด้านวัตถุประสงค์อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.10$)

จากผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่าครูผู้สอนวิชาคิลปศึกษาในโรงเรียน ประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร ส่วนใหญ่ได้ปฏิบัติต่อวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 ให้มีความสนุกสนานเพลิดเพลินในการแสดงออกมากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับจุดประสงค์เฉพาะของหลักสูตรคิลปศึกษาในระดับประถมศึกษานั้นบัญญัติ (กรมวิชาการ, 2532) ข้อที่ 1 ที่กล่าวว่าให้มีความสนุกสนานเพลิดเพลินในการแสดงออกอย่างอิสระ และสอดคล้องกับวิรัตน์ พิชณ์ไพบูลย์ (2533) ที่กล่าวว่า คิลปะ เป็นกิจกรรมอันอิสระ ซึ่งสอดคล้องกับความต้องการของเด็กและเป็นกิจกรรมที่สนุกสนาน เปิดกว้าง และมีความหลากหลายมาก แม้จะมีความจำกัด เช่น ไม่มีอิสระ มีความปลอดภัย ไม่เสี่ยงภัย แต่ก็สามารถแสดงออกอย่างเต็มความสามารถ (วิรุณ ตั้งเจริญ, 2526)

2. ด้านเนื้อหากิจกรรม

เมื่อพิจารณารายข้อจะพบว่าครูผู้สอนวิชาศิลปศึกษาได้ปฏิบัติในข้อของเนื้อหาต่อการบัน្តรูปทรงธรรมชาติ และสิ่งมีชีวิต, รูปทรงอิสระ, และรูปทรงเรขาคณิต ($\bar{X} = 4.16, 4.16$ และ 3.84 ตามลำดับ)

เมื่อพิจารณาโดยรวมทุกข้อจะเห็นได้ว่า ครูผู้สอนวิชาศิลปศึกษาได้ปฏิบัติกิจกรรมการบัน្តในด้านเนื้อหาอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.10$)

จากผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่าครูผู้สอนวิชาศิลปศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร ส่วนใหญ่ได้ปฏิบัติต่อด้านเนื้อหาของกิจกรรม การบัน្តรูปทรงจากธรรมชาติและสิ่งมีชีวิต, การบัน្តรูปทรงอิสระ และรูปทรงเรขาคณิต ซึ่งสอดคล้องกับวิรัตน์ พิชญ์ไพบูลย์ (2533) ที่กล่าวว่า การบัน្ត เป็นกิจกรรมที่เด็กมีโอกาสได้สร้างสรรค์งานศิลปะที่มีรูปทรงสามมิติ และเด็กส่วนใหญ่จะพอใจที่จะบัน្តรูปทรงธรรมชาติและสิ่งมีชีวิต เช่น บัน្តรูปสัตว์ต่าง ๆ ที่คนชอบรูปทรงกลมและรูปผลไม้

3. ด้านการดำเนินกิจกรรม

เมื่อพิจารณารายข้อจะพบว่าครูผู้สอนวิชาศิลปศึกษาได้ปฏิบัติในข้อของการบัน្តรูปทรงแบบง่าย ๆ เช่น เป็นเส้น เป็นแผ่น ก้อนกลม, การบัน្តรูปทรงธรรมชาติ เช่น ผลไม้ ดอกไม้, การบัน្តรูปทรงอิสระ, การบัน្តรูปทรงเรขาคณิต และการบัน្តเครื่องประดับของเล่นของใช้ ($\bar{X} = 4.20, 4.23, 4.02, 3.74$ และ 3.73 ตามลำดับ)

เมื่อพิจารณาโดยรวมทุกข้อจะเห็นได้ว่า ครูผู้สอนวิชาศิลปศึกษาได้ปฏิบัติกิจกรรมการบัน្តในด้านกิจกรรมการเรียนการสอนอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.99$)

จากผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่าครูผู้สอนวิชาศิลปศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร ส่วนใหญ่ได้ปฏิบัติต่อด้านกิจกรรมการเรียนการสอนของกิจกรรมการบัน្តรูปทรงธรรมชาติ, การบัน្តรูปทรงแบบง่าย ๆ และการบัน្តรูปทรงอิสระ ซึ่งสอดคล้องกับ วิรัตน์ พิชญ์ไพบูลย์ (2533) ที่กล่าวว่า การจัดกิจกรรมการบัน្តในชั้นประถมปีที่ 1 ควรให้เด็กบัน្តรูปทรงของสิ่งของต่าง ๆ

ที่มีรูปทรงพื้นฐาน เช่น ให้เป็นแผ่น เป็นเส้น และเป็นแท่งกลม และรูปทรงกลม รูปผลไม้และรูปร่างสัตว์ต่าง ๆ เน้นในรูปร่างและความเป็นกลุ่มก้อน กิจกรรม สำหรับปืน คือ ผลไม้ รูปทรงกลม มะม่วง มังคุด เต่า สัตว์ล้านปี

4. ด้านสื่อสำหรับกิจกรรม

เมื่อพิจารณารายข้อจะพบว่าครูผู้สอนวิชาศิลปศึกษาได้ปฏิบัติในข้อดินเหนียวและดินน้ำมัน, เครื่องมือจากธรรมชาติ เช่น มือ นิ้ว และฝ่ามือ, รูปปั้นตัวอย่าง และเครื่องมือชุด ตัดและตกแต่งผิวดิน ($\bar{X} = 4.29, 3.91, 3.52$ และ 2.92 ตามลำดับ)

เมื่อพิจารณาโดยรวมทุกข้อจะเห็นได้ว่า ครูผู้สอนวิชาศิลปศึกษาได้ปฏิบัติกิจกรรมการปั้นในด้านสื่อการสอนอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.66$)

จากการวิจัยแสดงให้เห็นว่า ครูผู้สอนวิชาศิลปศึกษาในโรงเรียน ประถมศึกษา ลังกัดกรุงเทพมหานคร ส่วนใหญ่ได้ปฏิบัติต่อสื่อการสอนของกิจกรรม การปั้นดินเดียวและดินน้ำมัน การที่ครูกำหนดให้นักเรียนใช้วัสดุที่หาได้ง่าย ในท้องถิ่นสำหรับทำงานศิลปะ นอกจากจะสอนให้รู้จักประยุคแล้วยังแนะนำสมกับ สภาพบ้านเมืองไทย (นิรนล ตีรยสาร สวัสดิบุตร, 2525)

5. ด้านการประเมินผลภายนอกในกิจกรรม

เมื่อพิจารณารายข้อจะพบว่า ครูผู้สอนวิชาศิลปศึกษาได้ปฏิบัติในข้อของความคิดสร้างสรรค์และความสวยงาม, ความสะอาด, งานเสร็จตามเวลา ($\bar{X} = 4.56, 3.96$ และ 3.81 ตามลำดับ)

เมื่อพิจารณาโดยรวมทุกข้อจะเห็นได้ว่า ครูผู้สอนวิชาศิลปศึกษาได้ปฏิบัติกิจกรรมการปั้นในด้านการประเมินผล อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.85$)

จากการวิจัยแสดงให้เห็นว่า ครูผู้สอนวิชาศิลปศึกษาในโรงเรียน ประถมศึกษาลังกัดกรุงเทพมหานคร ส่วนใหญ่ได้ปฏิบัติในข้อของความคิดสร้างสรรค์และความสวยงามมากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับ วิรัตน พิชณ์ไพบูลย์ (2533) ที่กล่าวว่า 'ครูควรให้โอกาสเด็กได้แสดงออกทางความคิดอิสระ และให้เด็กมีส่วนร่วมในคุณค่าของความคิดของตนแล้วเป็นตัวของตัวเองโดยเฉพาะความคิดสร้างสรรค์' นอกจากนี้ การเรียนการสอนศิลปะยังควรจะต้องส่งเสริมการประเมินคุณค่าให้เกิดกับเด็กอีกด้วย

ด้วย รวมทั้งการประเมินผลงานของตนเองและการประเมินผลงานของผู้อื่นด้วย
(วิรุณ ตั้งเจริญ, 2526)

กิจกรรมการพิมพ์ภาพ

1. ด้านวัตถุประสงค์ของกิจกรรม

เมื่อพิจารณารายข้อจะเห็นว่า ครูผู้สอนวิชาศิลปศึกษาได้ปฏิบัติใน
ข้อของหลักการพิมพ์ภาพแบบง่าย, วิธีการพิมพ์แบบง่าย และสามารถพิมพ์ภาพจาก
วัสดุธรรมชาติได้ ($\bar{X} = 4.12, 4.01$ และ 4.23 ตามลำดับ)

เมื่อพิจารณารวมทุกข้อจะเห็นได้ว่าครูผู้สอนวิชาศิลปศึกษาได้ปฏิบัติ
กิจกรรมพิมพ์ภาพ ในด้านวัตถุประสงค์อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.12$)

จากการวิจัยแสดงให้เห็นว่าครูผู้สอนวิชาศิลปศึกษาในโรงเรียน
ประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร ส่วนใหญ่ได้ปฏิบัติต่อวัตถุประสงค์ของกิจกรรม
การพิมพ์ภาพอยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับ วิรัตน์ พิชญ์ไพบูลย์ (2533)
ที่กล่าวว่ากิจกรรมทางด้านการพิมพ์ภาพ สามารถจัดให้เด็กเรียนตั้งแต่ชั้นประถมปี
ที่หนึ่งและสองได้แล้ว ในชั้นต้นอาจจะเริ่มจากการพิมพ์แบบง่าย ๆ จากวัตถุที่หาได้
ง่ายทั่ว ๆ ไปมาใช้เป็นแม่พิมพ์ เช่น แม่พิมพ์ที่ทำจากพืชผักก็สามารถนำมาใช้ได้
อย่างมีประสิทธิภาพ

2. ด้านเนื้อหากิจกรรม

เมื่อพิจารณารายข้อจะพบว่าครูผู้สอนวิชาศิลปศึกษาได้ปฏิบัติในข้อ
ของลิ่งมีชีวิต เช่น ต้นไม้ ดอกไม้, รูปทรงอิสระหรือลวดลายต่าง ๆ และการพิมพ์
ภาพจากวัสดุผิวมัน ผิวหยาบ ($\bar{X} = 3.41$) ตามลำดับ

เมื่อพิจารณารวมทุกข้อจะเห็นได้ว่าครูผู้สอนวิชาศิลปศึกษาได้ปฏิบัติ
กิจกรรมการพิมพ์ภาพในด้านเนื้อหาอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.85$)

จากการวิจัยแสดงให้เห็นว่าครูผู้สอนวิชาศิลปศึกษาในโรงเรียน
ประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร ส่วนใหญ่ได้ปฏิบัติในข้อขึ้นเนื้อหาของกิจกรรม
การพิมพ์ภาพเกี่ยวกับลิ่งมีชีวิต เช่น ต้นไม้ ดอกไม้ มากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับวิรัตน์
พิชญ์ไพบูลย์ (2533) ที่กล่าวว่า เนื้อหาการพิมพ์ภาพในชั้นประถมศึกษาปีที่หนึ่งและ

สองค่อนข้างจะจำกัด วิธีการพิมพ์ที่มักจะใช้ในชั้นประถมต้นนี้ ได้แก่ การพิมพ์ด้วย ก้านพิช ใบพิช พก และผลไม้ กิจกรรมเกี่ยวกับการพิมพ์ภาพในระดับนี้มีไม่นาน เนื่องจาก การเขียนกับการเขียนภาพ หรือการปั๊น เพราะเด็กส่วนใหญ่ยังไม่พร้อมที่จะเรียน เทคนิคการพิมพ์ที่ซับซ้อนออกไป

3. ด้านการดำเนินกิจกรรม

เมื่อพิจารณารายข้อจะพบว่าครูผู้สอนวิชาศิลปศึกษาได้ปฏิบัติในข้อ ของการพิมพ์ภาพจากส่วนต่าง ๆ ของพิช การพิมพ์ภาพจากวัสดุธรรมชาติ การพิมพ์ภาพจากวัสดุสัมผัสเคราะห์ การพิมพ์ภาพด้วยส่วนต่าง ๆ ของมือ การพิมพ์ภาพด้วยแม่พิมพ์ที่นักเรียนสร้างขึ้น การพิมพ์ภาพด้วยแม่พิมพ์ที่มีรอยนูน เช่น เทรียลล์สตางค์ และการพิมพ์ภาพจากพื้นวัสดุที่มีผิวนันและผิวหยาบ ($\bar{X} = 4.34, 4.13, 3.82, 3.67, 3.34, 3.34$ และ 3.12 ตามลำดับ)

เมื่อพิจารณาร่วมทุกข้อจะเห็นได้ว่า ครูผู้สอนวิชาศิลปศึกษาได้ปฏิบัติ กิจกรรมการพิมพ์ภาพในด้านการเรียนการสอนอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.68$)

จากการวิจัยแสดงให้เห็นว่าครูผู้สอนวิชาศิลปศึกษาในโรงเรียน ประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร ส่วนใหญ่ได้ปฏิบัติกิจกรรมการเรียนการสอน ของกิจกรรมการพิมพ์ภาพอยู่ในระดับมาก สำหรับกิจกรรมการพิมพ์ภาพการจัด กิจกรรมการเรียนการสอนให้นักเรียนในชั้นประถมปีที่หนึ่งและสอง คือการพิมพ์ ภาพด้วยส่วนต่าง ๆ ของพิช เช่น การพิมพ์ด้วยก้านกลวย ก้านมะละกอ การพิมพ์ ด้วยเศษวัสดุ การพิมพ์ด้วยเชือก ด้วยวัสดุที่มีรอยนูน เช่น สตางค์ ภาพพิมพ์ภาพด้วย น้ำมือ และการพิมพ์ภาพด้วยวัสดุที่มีในห้องถังน้ำ ฯ (วิรัตน์ พิชญ์ไพบูลย์, 2533)

4. ด้านสื่อสำหรับกิจกรรม

เมื่อพิจารณารายข้อจะพบว่าครูผู้สอนวิชาศิลปศึกษาได้ปฏิบัติในข้อ ของวัสดุจากธรรมชาติ เศษวัสดุ ตัวอย่างแม่พิมพ์ อุปกรณ์ในการพิมพ์ และ แผนภูมิแสดงขั้นตอนการพิมพ์ภาพ ($\bar{X} = 4.11, 3.72, 3.69, 3.40$ และ 3.35 ตามลำดับ)

เมื่อพิจารณาร่วมทุกข้อจะเห็นได้ว่า ครูผู้สอนวิชาศิลปศึกษาได้ปฏิบัติ กิจกรรมการพิมพ์ภาพในด้านสื่อการสอนอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.65$)

จากผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่า ครูผู้สอนวิชาคีลปศึกษาในโรงเรียน ประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร ส่วนใหญ่ได้ปฏิบัติต่อสื่อการสอนของกิจกรรม การพิมพ์ภาพอยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับ ประเทิน มหาขันธ์ (2531) ที่กล่าวว่าการจัดประสบการณ์ทางคีลปะให้แก่เด็กสิ่งที่จะเป็นต้องมีการตระเตรียม ได้แก่ วัสดุอุปกรณ์ การตระเตรียมสิ่งต่าง ๆ ก่อนที่จะให้เด็กทำกิจกรรมทางคีลปะ เป็นการเตรียมตัวเด็ก เตรียมสภาพการณ์ตลอดจนเตรียมวัสดุต่าง ๆ ให้พร้อม เพื่อ การเรียนการสอนคีลปะที่ดีมีคุณภาพ

5. ด้านการประเมินผลภายใต้กิจกรรม

เมื่อพิจารณารายข้อจะพบว่าครูผู้สอนวิชาคีลปศึกษาได้ปฏิบัติในข้อ ของความคิดสร้างสรรค์, ความสวยงามและความสะอาด, งานเสร็จตามเวลา, การแสดงความคิดเห็นและอธิบายผลงาน, การสัมภาษณ์สอบถาม และให้นักเรียน มีส่วนร่วมในการให้คะแนน ($\bar{X} = 4.56, 4.03, 3.77, 3.78, 3.79$ และ 3.25 ตามลำดับ)

เมื่อพิจารณาร่วมทุกข้อจะเห็นได้ว่า ครูผู้สอนวิชาคีลปศึกษาได้ ปฏิบัติกิจกรรมการพิมพ์ภาพในด้านการประเมินผล อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.84$)

จากผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่าครูผู้สอนวิชาคีลปศึกษาในโรงเรียน ประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร ส่วนใหญ่ได้ปฏิบัติในข้อของความคิดสร้างสรรค์ อยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับ วิรัตน์ พิชญ์ไพบูลย์ (2533) ที่กล่าวว่า ครูควรให้การโอกาสเด็กได้แสดงออกทางความคิดสร้างสรรค์โดยอิสระ และให้เด็ก มีความสำนึกรักในคุณค่าของความคิดของตนและ เป็นตัวของตัวเองโดยเฉพาะความคิด สร้างสรรค์ นอกจากนี้ การเรียนการสอนคีลปะยังควรจะต้องส่งเสริมการประเมิน คุณค่าให้เกิดขึ้นกับเด็กอีกด้วย รวมทั้งการประเมินผลงานของตน ของและการ ประเมินผลงานของผู้อื่นด้วย (วิรุณ ตั้งเจริญ, 2526)

กิจกรรมออกแบบและสร้างสรรค์จาก เศษวัสดุ

1. ด้านวัตถุประสงค์ของกิจกรรม

เมื่อพิจารณารายข้อจะพบว่าครูผู้สอนวิชาศิลปศึกษาได้ปฏิบัติในข้อของวัตถุประสงค์ในข้อที่ 3 คือให้มีความสนุกสนานเพลิดเพลินในการแสดงออก, สามารถสร้างสรรค์งานศิลปะในรูปแบบต่าง ๆ และสามารถสร้างสรรค์งานศิลปะด้วยเศษวัสดุต่าง ๆ ได้ ($\bar{X} = 4.47, 4.25,$ และ 4.05) ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาโดยรวมทุกข้อจะเห็นได้ว่า ครูผู้สอนวิชาศิลปศึกษาได้ปฏิบัติกิจกรรมการออกแบบและสร้างสรรค์จากเศษวัสดุอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.26$)

จากการวิจัยแสดงให้เห็นว่า ครูผู้สอนวิชาศิลปศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดกรุงเทพมหานคร ส่วนใหญ่ได้ปฏิบัติในข้อของวัตถุประสงค์ต่อความสนุกสนานเพลิดเพลินในการแสดงออกมาก ซึ่งสอดคล้องกับจุดประสงค์เฉพาะของหลักสูตรศิลปศึกษาในระดับประถมศึกษาฉบับปัจจุบัน (กรมวิชาการ, 2532) ที่กล่าวว่าให้มีความสนุกสนานเพลิดเพลินในการแสดงออกอย่างอิสระ และสอดคล้องกับวิธีตน พิชญ์ไพบูลย์ (2533) ที่กล่าวว่าศิลปะ เป็นกิจกรรมอันอิสระ จึงสอดคล้องกับความต้องการของเด็กและเป็นกิจกรรมที่สนุกสนานเพลิดเพลินมาก และ เมื่อเด็กรู้สึกว่าตนเองมีอิสระ มีความปลดปล่อยร่วงเด็กก็พร้อมที่จะคิดจินตนาการและแสดงออกอย่างเต็มความสามารถ

2. ด้านเนื้อหากิจกรรม

เมื่อพิจารณารายข้อจะพบว่าครูผู้สอนวิชาศิลปศึกษาได้ปฏิบัติต่อเนื้อหาในข้อที่ 1 มากที่สุด คือ สิ่งที่มนุษย์สร้างขึ้น, และสิ่งมีชีวิต ($\bar{X} = 4.02, 3.90$ ตามลำดับ)

เมื่อพิจารณาโดยรวมทุกข้อจะเห็นได้ว่า ครูผู้สอนวิชาศิลปศึกษาได้ปฏิบัติกิจกรรมการออกแบบและสร้างสรรค์จากเศษวัสดุ ในด้านเนื้อหาอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.96$)

จากการวิจัยแสดงให้เห็นว่าครูผู้สอนวิชาศิลปศึกษาในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร ส่วนใหญ่ได้ปฏิบัติต่อด้านเนื้อหาของ

กิจกรรมการออกแบบและสร้างสรรค์ ในข้อที่ 1 มากที่สุดคือ สิ่งที่มนุษย์สร้างขึ้น เช่น บ้าน รถบันต์ หุ่นยนต์ เครื่องบิน เรือ รถไฟ ซึ่งสอดคล้องกับ วิรัตน์ พิชญ์ไพบูลย์ (2533) ที่กล่าวว่า สำหรับเนื้อหาของกิจกรรมการออกแบบ และ สร้างสรรค์จากเชาว์สุด ของนักเรียนชั้นประถมปีที่หนึ่งและสองคือ บ้านในชนบท หมู่แมลงจากกิงไม้ ลายประดับจากใบไม้ เรือหาปลา เครื่องร่อน ของเล่น จากกล่องกระดาษและ เชาว์สุด

3. ด้านการดำเนินกิจกรรม

เมื่อพิจารณารายข้อจะพบว่าครูผู้สอนวิชาศิลปศึกษาได้ปฏิบัติใน ข้อของการสร้างภาพด้วยวิธีนีก ตัดปะ เป็นรูปทรงธรรมชาติ รูปทรงอิสระ และ รูปทรงเรขาคณิต การประดิษฐ์ด้วยเชาว์สุดลังเคราะห์, การสร้างภาพປະติด จากภาพถ่ายและหนังสือพิมพ์, การพับกระดาษ และการประดิษฐ์ด้วยวัสดุ ธรรมชาติ ($\bar{X} = 4.19, 3.92, 3.85, 3.82$ และ 3.53)

เมื่อพิจารณาโดยรวมทุกข้อจะเห็นได้ว่า ครูผู้สอนวิชาศิลปศึกษา ได้ปฏิบัติกิจกรรมการออกแบบและสร้างสรรค์จากเชาว์สุดในด้านกิจกรรมการ เรียนการสอนอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.86$)

จากผลการวิจัยแสดงให้เห็นครูผู้สอนวิชาศิลปศึกษาในโรงเรียน ประถมศึกษา ลังกัดกรุงเทพมหานคร ส่วนใหญ่ได้ปฏิบัติต่อด้านกิจกรรมการเรียน การสอนของกิจกรรมการออกแบบและสร้างสรรค์มากที่สุด คือการสร้างภาพ ด้วยวิธีนีก ตัดปะ เป็นรูปทรงธรรมชาติ รูปทรงอิสระ และรูปทรงเรขาคณิต ซึ่ง สอดคล้องกับ วิรัตน์ พิชญ์ไพบูลย์ (2533) ที่กล่าวว่า วิธีการออกแบบสร้างสรรค์ ที่เหมาะสมกับการสอนศิลปะ ในชั้นประถมปีที่หนึ่งและสองคือ การนีกกระดาษ การพับ กระดาษ การตัดกระดาษ การสร้างภาพປະติด และการประดิษฐ์สร้างสรรค์ จาก วัสดุที่มีในห้องถิน

4. ด้านสื่อสำหรับกิจกรรม

เมื่อพิจารณารายข้อจะพบว่าครูผู้สอนวิชาศิลปศึกษาได้ปฏิบัติในข้อ ของกระดาษ สี ต่าง ๆ กระดาษหนังสือพิมพ์, เชาว์สุดเหลือใช้, มีดกรรไกร กาวลาเท็กซ์ ($\bar{X} = 4.15, 4.14, 4.09$ และ 3.69 ตามลำดับ)

จากการวิจัยแสดงให้เห็นว่าครูผู้สอนวิชาคิลปศึกษาในโรงเรียน ประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร ส่วนใหญ่ได้ปฏิบัติต่อด้านการใช้สื่อการสอนอยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับ นิรนล ตีร旦สาร สวัสดิบุตร (2525) ที่กล่าวไว้ว่า ส่วนประกอบสำคัญอีกอย่างหนึ่งของกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาคิลปศึกษา ซึ่งครูจะต้องเอาใจใส่ และเลือกใช้ให้เหมาะสมเพื่อช่วยให้การเรียนการสอนได้ผลเต็มที่ คือวัสดุอุปกรณ์ การใช้สื่อการสอนจึงมีความหมาย หรือบทบาทต่อผู้เรียนเป็นอย่างมากและการใช้สื่อการสอนให้ได้ผลครูจะต้องรู้จักผลลัพธ์หรือรู้จักเลือกใช้สื่อการสอนที่ดีด้วย (วิรุณ ตั้งเจริญ, 2526)

5. ด้านการประเมินผลภายนอกในกิจกรรม

เมื่อพิจารณารายข้อจะพบว่า ครูผู้สอนวิชาคิลปศึกษาได้ปฏิบัติในข้อของความคิดสร้างสรรค์, ความสวยงาม, ความสะอาด, งานเสร็จตามเวลา, การแสดงความคิดเห็นและอธิบายผลงาน, การสัมภาษณ์และสอบถาม และให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการให้คะแนน ($\bar{X} = 4.56, 4.00, 3.98, 3.78, 3.78, 3.52$ และ 3.30 ตามลำดับ)

จากการวิจัยแสดงให้เห็นว่าครูผู้สอนวิชาคิลปศึกษาในโรงเรียน ประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร ส่วนใหญ่ได้ปฏิบัติต่อการประเมินผลในข้อความคิดสร้างสรรค์อยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับ วิรัตน์ พิชณ์พญลัย (2533) ที่กล่าวว่าครูควรให้โอกาสเด็กได้แสดงออกทางความคิดสร้างสรรค์โดยอิสระ และให้เด็กมีความสำนึกรักในคุณค่าของความคิดของตนและ เป็นตัวของตนเอง โดยเฉพาะความคิดสร้างสรรค์ นอกจากนี้การเรียนการสอนคิลปะยังควรจะต้องส่งเสริมการประเมินคุณค่าให้เกิดขึ้นกับเด็กอีกด้วย รวมทั้งการประเมินผลงานของตนเองและการประเมินผลงานของผู้อื่นด้วย (วิรุณ ตั้งเจริญ, 2526)

เมื่อพิจารณาโดยภาพรวมของกิจกรรมการ เจ็บน้ำพะนัยสีในทุกด้าน
พบว่า ครูผู้สอนวิชาคิลปศึกษาได้ปฏิบัติกิจกรรมการ เจ็บน้ำพะนัยสี อยู่ในระดับ
มากแสดงให้เห็นว่า ครูผู้สอนวิชาคิลปศึกษา สำหรับเด็กชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ใน
โรงเรียนประถมศึกษาสังกัดกรุงเทพมหานครได้ให้ความสนใจเอาใจใส่ในการ
ปฏิบัติกิจกรรมการ เจ็บน้ำพะนัยสี อยู่ในระดับมาก

เมื่อพิจารณาโดยภาพรวมของกิจกรรมการบัน្តในทุกด้านพบว่า ครูผู้สอน
วิชาคิลปศึกษาได้ปฏิบัติกิจกรรมการบัน្តอยู่ในระดับมาก แสดงให้เห็นว่าครูผู้สอนวิชา
คิลปศึกษาสำหรับเด็กชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัด
กรุงเทพมหานคร ได้ให้ความสนใจเอาใจใส่ในการปฏิบัติกิจกรรมการบัน្ត อยู่ใน
ระดับมาก

เมื่อพิจารณาโดยภาพรวมของกิจกรรมการพิมพ์ภาพในทุกด้านพบว่า
ครูผู้สอนวิชาคิลปศึกษาได้ปฏิบัติกิจกรรมการพิมพ์ภาพอยู่ในระดับมาก แสดงให้เห็น
ว่า ครูผู้สอนวิชาคิลปศึกษา สำหรับเด็กชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในโรงเรียนประถม-
ศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร ได้ให้ความสนใจเอาใจใส่ในการปฏิบัติกิจกรรม
การพิมพ์ภาพ อยู่ในระดับมาก

เมื่อพิจารณาโดยภาพรวมของกิจกรรมการออกแบบและสร้างสรรค์จาก
เศษวัสดุในทุกด้านพบว่า ครูผู้สอนวิชาคิลปศึกษาได้ปฏิบัติกิจกรรมการออกแบบและ
สร้างสรรค์จากเศษวัสดุอยู่ในระดับมาก แสดงให้เห็นว่า ครูผู้สอนวิชาคิลปศึกษา
สำหรับเด็กชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร
ได้ให้ความสนใจเอาใจใส่ในการปฏิบัติกิจกรรมการออกแบบและสร้างสรรค์จาก
เศษวัสดุ อยู่ในระดับมาก

จากข้อคิดเห็นป้ายเบ็ดครูผู้สอนวิชาศิลปศึกษาในระดับชั้นประถมศึกษา ปีที่ 1 ในโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดกรุงเทพมหานคร ส่วนใหญ่ต้องการให้มีการจัดอบรมบุคลากร ครูผู้สอนวิชาศิลปศึกษาเพื่อจะได้นำความรู้และเทคนิคใหม่ ๆ ในประยุกต์ใช้ในการพัฒนาการจัดกิจกรรมศิลปศึกษาให้ดียิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ บรรจง บุญการี (2531) ที่ศึกษาเกี่ยวกับสภาพและปัญหาการสอนศิลปศึกษาของครูประถมศึกษา ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัด Lubrin ระบุว่า ครูประถมศึกษาส่วนใหญ่ให้ข้อเสนอแนะว่า "ควรจัดให้มีการอบรมครูประจำการผู้สอนวิชาศิลปศึกษาให้มีความรู้เพิ่มขึ้นและเข้าใจการสอนที่ถูกต้อง" และครูผู้สอนวิชาศิลปศึกษาระบบที่โรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร ต้องการให้ผู้บริหารได้จัดครูผู้สอนที่มีความสนใจ มีความสามารถ มีใจรักศิลปะ และต้องเป็นผู้ที่จบทางด้านศิลปศึกษาโดยตรงมาทำการสอนในวิชาศิลปศึกษา จากการวิจัยของสันทนา นิพนธ์พิพยา (อ้างถึงใน บรรจง บุญการี, 2531) ที่พบว่า ปัญหาการเรียนกลุ่มสร้างสรรค์เสริมลักษณะนิสัยได้แก่ ครูขาดความสนใจในการสอน คนตระหนักรู้ ขาดความรู้ ขาดความคิด ขาดความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ อันจะเป็นปัญหาในการเรียนในขั้นสูงต่อไป ดังนั้น ครูผู้สอนวิชาศิลปศึกษาในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานครส่วนใหญ่ จึงให้ความสนใจ และต้องการได้รับงบประมาณในการศึกษาอบรมเพิ่มเติมของบุคลากร ความคิดเห็นนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ เบเบ็ทท์ทีโดธ (1986) ที่ได้ศึกษาสภาพของการสอนวิชาศิลปศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษาในรัฐเวนเดล ประเทศในจีเรียพบว่า การเรียนการสอนวิชาศิลปศึกษามีปัญหาในทุก ๆ ด้าน โดยเฉพาะด้านตัวครูผู้สอนไม่มีวุฒิทางด้านศิลปศึกษามีผลทำให้สมรรถภาพการสอนของครูลดลง และสอนไม่ตรงเป้าหมายของหลักสูตร เนื่องจาก ครูไม่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรศิลปศึกษา ขาดความรู้ด้านวิธีการสอน และเทคนิคการสอนใหม่ ๆ ขาดงบประมาณสนับสนุนด้านการสร้างสื่อการสอน ครูส่วนใหญ่ต้องการแบบวัดผลและประเมินผลที่เป็นมาตรฐาน และยังพนอีกว่า ครูผู้สอนวิชาศิลปศึกษาต้องการได้รับการอบรม และสัมมนาเกี่ยวกับวิชา

ศิลปศึกษาในทุก ๆ ด้าน และถ้าหากผู้บริหารโรงเรียนไม่ให้ความสนใจ และไม่สามารถจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรก็เท่ากับว่าการเรียนการสอนนั้นไม่ประสบผลตามปรัชญาการศึกษาที่กำหนดไว้ (วิรัตน์ พิชณ์ไพบูลย์, 2536) และยังสอดคล้องกับข้อเสนอแนะในงานวิจัยของสุชาดา สตาวร (2537) ที่ต้องการให้ผู้บริหารโรงเรียน หรือหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องได้จัดให้มีการอบรมครุพัสดุสอนวิชาศิลปศึกษาอย่างสม่ำเสมอในทุก ๆ ด้าน เช่น ด้านการจัดกิจกรรม ด้านเทคนิคการทำงานแบบแบลอก ๆ ใหม่ ๆ การพัฒนาสื่อการสอน วัสดุอุปกรณ์ รวมทั้งวิธีการวัดและประเมินผล ส่งเสริม และให้ความสำคัญกับการจัดกิจกรรมศิลปศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา ให้มากขึ้น พร้อมทั้งจะทางบประมาณในการซื้อสื่อการสอน โสตทัศน์บุญปกรณ์ และจัดให้มีห้องปฏิบัติงานศิลปะโดยเฉพาะ และในด้านตัวครุพัสดุสอนวิชาศิลปศึกษาควร มีบุคลิกภาพและมนุษยสัมพันธ์ดี เอาใจใส่นักเรียนอย่างสม่ำเสมอ ศึกษาหาความรู้และติดตามข่าวสารทางด้านศิลปศึกษาอยู่เสมอ

ศูนย์วิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ข้อ เสนอแนะสำหรับครุศิลปศึกษา

1. ควรจัดให้มีการอบรมครุผู้สอนวิชาศิลปะอย่างสม่ำเสมอในทุก ๆ ด้าน เช่น ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เทคนิคการทำงานแบบแบลอก ๆ ใหม่ ๆ การพัฒนาสื่อการสอน วัสดุอุปกรณ์ รวมทั้งวิธีการวัดและประเมินผล
2. ส่งเสริมการผลิตและเผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับศิลปศึกษาให้กว้างขวางยิ่งขึ้น
3. ส่งเสริมและให้ความสำคัญเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมศิลปศึกษาในโรงเรียนให้มากขึ้นพร้อมทั้งจัดหางบประมาณในการซื้อ สื่อการสอน วัสดุ โสตทัศนูปกรณ์ให้พร้อมและจัดทำให้มีห้องปฏิบัติงานศิลปะโดยเฉพาะ

ข้อเสนอแนะสำหรับงานวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาเกี่ยวกับกิจกรรมศิลปศึกษาในระดับชั้นประถมศึกษา-ตอนปลายในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร และสังกัดสถานศึกษา คณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ
2. ควรมีการศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมในเรื่องนี้โดยขยายขอบเขตการวิจัยให้กว้างขวางยิ่งขึ้น

**ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย**